

בתי המשפט

בשא 178590/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 61825/07

תאריך: 14/01/2008

בפני: כב' השופטת אגי זהבה- ס' נשיאה

1. נאהדה מנסור

2. ראיד מנסור

3. נסר מנסור

ע"י ב"כ עוה"ד אילון אגרט ושות'

- נ ג ד -

1. חסון עבדאלה חלבי

2. כרמי סלים מקלדה

3. פריד באשא

4. חנאן עבדאללה חלבי

5. נזיה תופיק חלבי

6. מג'די סלאח חלבי

7. חברת פלטיניום גרופ בע"מ

8. פלוניס אלמונים (15 משיבים נוספים)

משיבים 1-2, 4-7 ע"י ב"כ עוה"ד עמיר מבור

משיב 3 ע"י ב"כ עוה"ד חיים נתיב

החלטה

המבקשת מס' 1 (להלן – "המבקשת") הינה תושבת עוספיא, גזברית עיריית עיר כרמל אשר בתחום שיפוטה הישובים דלית אל כרמל ועוספיא. המבקש 2 הינו בעלה של המבקשת, והמבקש 3 הינו אביו של המבקש 2, ומשמש כגזבר בתי הזיקוק בחיפה.

המשיבים 1, 3-7 הינם לטענת המבקשים, הבעלים ו/או המפעילים ו/או העורכים ו/או בעלי השליטה באתר האינטרנט www.karmel.co.il (להלן – "האתר") אשר ביום 18.10.07 התפרסמה בו כתבה שכותרתה "צדק, צדק תרדוף, עירית הכרמל חייבת 12 מ' ש ליכרמים בעמק" (להלן –

בתי המשפט

בשא 178590/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 61825/07

תאריך: 14/01/2008

בפני: כב' השופטת אגי זהבה - ס' נשיאה

"הכתבה". בעקבות הכתבה פורסמו באתר תגובות של גולשים - טוקבקים, שלטענת המבקשים כללו דברי בלע, גידופים, השמצות עד כדי איומים של ממש כלפי המבקשים, ומהווים לשון הרע ואף הטרדה מאיימת.

הבקשה שהגישו המבקשים עניינה מתן צו שיוורה למשיבים כדלקמן:

(א) להסיר לאלתר מאתר האינטרנט www.karmel.co.il את הכתבה וכן את כל התגובות (טוקבקים) לכתבה שפורסמו באתר.

(ב) להמציא למבקשים את זהותם של 15 מן הגולשים באתר אשר פרסמו תגובות מכפישות לכתבה, לרבות שמם, כתובתם, כתובת ה-IP שלהם וכל מידע אחר המצוי ברשות המשיבים 1-7 אודותיהם.

הרקע

ביום 18.10.07 פורסמה באתר כתבה מאת: פריד באשא (המשיב 3), חסין חלבי וחנן חלבי, שבמרכזה דיווח אודות פסק דין שניתן על ידי כב' השופטת גילאור בבית המשפט המחוזי בחיפה, בו חוייבה עיריית עיר הכרמל לשלם ל'כרמים בעמק' 1.6 מ' שו בגין חשבונות שלא נפרעו עבור עבודות שבוצעו על ידי החברה הזוכה, בשני פרויקטים של ביוב בעוספיא.

בין השאר, כללה הכתבה את תגובתו של המשיב 2, כרמי מקלדה (להלן – "כרמי") שהינו מבעליה של 'כרמים בעמק' ובה אמירות המופנות לגזברית העירייה, היא המבקשת, כגון: "לגבי החלטת כב' השופטת גילאור, נשיאת בית המשפט המחוזי בחיפה, הרי שהחלטה זו באה לשים קץ למסע הרמיסה, שרירות הלב והשקרים האינסופיים של גזברית העירייה...".

פניות ב"כ המבקשים למשיבים להסיר לאלתר את הכתבה המכפישת אותם לטענתם, לא הועילה, ובעקבות הכתבה אף פורסמו עשרות תגובות, שחלקן המשיך להכפיש ולהשמיץ את המבקשים. חלק מן התגובות כללו איומים שהופנו למבקשים ובני משפחתם, כמו למשל: תגובה מס' 40 שפורסמה ביום 21.10.07 ובה נכתב (בתרגום לעברית) כי 'הגזברית נאדה אלוהים יטפל בה'.

בתי המשפט

בשא 178590/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 61825/07

תאריך: 14/01/2008

בפני: כב' השופטת אגי זהבה-ס' נשיאה

הסרת הכתבה והתגובות מן האתר

אקדים ואציין, כי בשיח המשפטי הדין בחופש הביטוי באינטרנט, מתבססת המגמה להסדרה עצמית, בהליך הידוע כ'הודעה והסרה'. הליך זה לא צלח בענייננו, שכן חרף פניות המבקשים, לא נענו המשיבים, מפעילי האתר לדרישה להסיר את הפרסומים הפוגעים, ועל כן נדרש בית המשפט להיזקק לעתירה להסרת הפרסום הפוגע מן האתר.

לטענת המבקשים, הפרסומים הללו נועדו לבזותם, להשפילם ולהכפיש את שמם בקרב הקהילה הדרוזית בתוכה הם חיים, בעיקר בשל היות המבקשים דמויות מוכרות בקהילה בכלל, ובקהילה הדרוזית בפרט. העובדה שהכתבה המשמיצה והתגובות המכפישות ממשיכות להיות מוצגות לעיני כל באתר, גורמת למבקשים לנזק כבד במיוחד בגין כל יום חולף, שכן מדובר בפרסומים מתמשכים וקבועים הפוגעים בשמם הטוב ועוכרים את שלוות חייהם וגורמים להם לחשש אמיתי לשלומם ובריאותם.

בנסיבות אלו, נחיצותו של הצו להסרת הכתבה והטוקבקים הכרחית, לשם הפסקת הנזק האדיר שנגרם לשמם הטוב בכל יום בו ממשיכים הכתבה והתגובות להופיע באתר. מאידך, סבורים המבקשים כי למשיבים לא יגרם כל נזק ממתן הצו המבוקש, שכן פעילות האתר לא תפגע בצורה כלשהי. בבחינת מאזן הנוחות, מתן הצו לא יכביד על המשיבים, אשר יכולים להסיר את הכתבה והתגובות בלחיצת כפתור, ללא כל פגיעה בפעילות האתר. מאידך, אם לא יינתן הצו המבוקש, ממשיך ומתעצם נזקם של המבקשים עד כדי נזק בלתי הפיך לשמם הטוב, כבודם ופרטיותם, וכך גם חששם לשלומם ובריאותם. וכדי למנוע הפגיעה הבלתי הפיכה, יש להורות למשיבים להסיר לאלתר את הכתבה והתגובות לה.

המשיבים הגישו תגובות נפרדות:

המשיבים 1, 2, 4-7 (להלן – "המשיבים") טוענים בתגובתם, כי מהאמור בכותרת המשנה של הכתבה אך ברור כי היא מביאה את תגובתו של מר כרמי מקלדה לפסק הדין שניתן על ידי כב' הנשיאה גילאור בעניין שבין עירית עיר הכרמל ומנהל לפיתוח תשתיות ביוב ובין חברת 'כרמים בעמק'. תגובתו ייצגה דעתם של אנשים רבים, כעולה מן התגובות של הגולשים לכתבה. במסגרת

בתי המשפט

בשא 178590/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 61825/07

תאריך: 14/01/2008

כב' השופטת אגי זהבה - ס' נשיאה

הכתבה, הובאה דעתו הסובייקטיבית של כרמי על התנהלותה הפיננסית הכושלת של העירייה כלפיו, שהמבקשת, כגזברית העירייה, הינה הרוח החיה הפועלת מאחוריה. לכתבה צורף קישור אינטרנט המפנה את הגולשים לפסק הדין, ומאפשר לגולשים לקראו במלואו, וכן למסמכים רלוונטיים שונים.

לטענת המשיבים, דעתו של כרמי על התנהלותה של המבקשת עולה ומשתקפת בין השאר, מדברי בית המשפט בפסק הדין, ומן המסמכים שצורפו לכתבה, כך שאין בהם השמצה או פגיעה בשם הטוב של המבקשים.

באשר לבקשה למתן צו להסרת הכתבה והתגובות לה, הרי שהסרתה לא תושיע בצמצום נזקם של המבקשים, המוכחש לכשעצמו, בשל היות הפרסום רלוונטי בעיקר לעדה הדרוזית, שהינה קהילה קטנה, ומן הסתם כבר נחשפה לפרסום. באשר לתגובות הגולשים, המשיבים צנזרו באופן מחמיר את התגובות, ויש בכך פתרון מיידי והולם לבקשה להסרתם מן האתר.

המשיב 3, פריד באשה (להלן – "באשה"), הגיש תגובתו בנפרד. בתגובתו טוען באשה, כי אין לתובעים עילה כלפיו. הוא אינו הבעלים ו/או המנהל ו/או המפעיל ו/או בעל השליטה ו/או בעל תפקיד אחר באתר, ואין לו כל אפשרות חוקית להיענות לבקשת המבקשים להסיר את הפרסום. לטענתו, המבקשים לא טרחו לבדוק את קשריו עם האתר, ולאור זאת הוא מבקש כי הבקשה כנגדו תדחה, תוך חיוב המבקשים בהוצאות.

עד כאן טענות הצדדים לעניין מתן הצו להסרת הכתבה והתגובות מן האתר.

הבקשה הוגשה במסגרת תובענה שהגישו המבקשים נגד המשיבים, לתשלום פיצויים בסך 1 מ' ₪ בגין פרסום לשון הרע, בהתבסס על חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן – "חוק איסור לשון הרע"). סעיף 75 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, מעניק לבית משפט הדן בעניין אזרחי, את הסמכות ליתן צו עשה, צו לא-תעשה, צו ביצוע בעין וכל סעד אחר, ככל שנראה לנכון בנסיבות העניין. מכח סמכות זו, ניתן לצוות על המשיבים או מי מהם, ככל שהם הבעלים ו/או המפעילים של האתר, להסיר באופן זמני או קבוע, את הכתבה והתגובות לה מן האתר.

בתי המשפט

בשא 178590/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 61825/07

תאריך: 14/01/2008

בפני: כב' השופטת אגי זהבה-ס' נשיאה

השיקולים העיקריים אותם שוקל בית המשפט בהכרעתו אם להיעתר לבקשת סעד זמני הינם: סיכוי ההליך, מאזן הנוחות ושיקולים שביוסר ובצדק [ראה: רעא 8415/07 חברת אנ.די.סי תכשיטים בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ, (מיום 24.10.07) פורסם בנבו].

הלכה פסוקה היא, כי על המבקש סעד זמני להוכיח עילת תביעה רצינית המתבססת על זכות אשר לכאורה קנויה לו (ראה: ע"א 483/85 לב ואח' נ' דגם מערכות בע"מ, פ"ד ל"ט (4) 729; ע"א 2512/90 סופרגז חב' ישראלית להפצת גז בע"מ נ' תופיני סער, פ"ד מ"ה (4) 405 ועוד). לא יכולה להיות מחלוקת כי למבקשים קנויה זכות בדיון, להגנה על כבודם ועל שמם הטוב. עיון בכתבה שפורסמה באתר מעלה, כי הכתבה כוללת התייחסויות למבקשת בלבד, ואין בה כל התייחסות למבקשים 2 ו/או 3.

בקטעים בכתבה המתייחסים למבקשת נאמר כך: "לגבי החלטת כב' השופטת גילאור, נשיאת בית המשפט המחוזי בחיפה, הרי שהחלטה זו באה לשים קץ למסע הרמיסה, שרירות הלב והשקרים האינסופיים של גזברית העירייה, תוך העמדת דברים על דיוקם ועיגון זכויותיהם של הקבלנים והעובדים שעבדו בשמש הלוהטת בכביש דלית אל כרמל ועוספייה". ובהמשך נאמר: "אין זה קל ואין זה פשוט לרמוס אנשים ולרמוס מפעל חיים, שרירות הלב, השקרים וסילופי העובדות הביאו לכך שכרמים נקלעה למצב קשה. התנהגות הגזברית הינה התנהגות שיטתית, ראה את העוול שנגרם לעובדים ולספקים אחרים. האם יכול להיות שכולם טועים ורק היא צודקת.?!?!".

לכאורה, בדברים אלו מיוחסים למבקשת שרירות לב, אמירת שקרים וסילופי עובדות. ייחוס התנהגות זו כלפי המבקשת, מעלה חשש ממשי לקיומה של עוולת לשון הרע, כך שהמבקשת הראתה לכאורה כי קיימת בידה זכות תביעה טובה כלפי מפעילי האתר ומפרסמי הכתבה.

מבחינת מאזן הנוחות, על העותר בבקשה להושיט לו סעד זמני להראות, כי מאזן הנוחות פועל לטובתו, קרי: שאם לא יושט לו הסעד המבוקש, יגרם לו נזק שאינו ניתן לפיצוי כספי, ואי הנוחות שתגרם לו עולה על זו שתגרם לצד השני (ראה: א. וינוגרד צווי מניעה, חלק כללי, עמ' 148, רע"א ארנן בע"מ נ' גבי א.ג.ר. שותפות לבניין ופיתוח, פ"ד מט(1) 730).

בתי המשפט

בשא 178590/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 61825/07

תאריך: 14/01/2008

בפני: כב' השופטת אגי זהבה- ס' נשיאה

בבדיקת מאזן הנוחות, יש לשים על כף אחת – את זכותה הלגיטימית של המבקשת לשמה הטוב, ועל הכף השניה – את זכותם של המשיבים או מי מהם לחופש הביטוי. ללא ספק, שתי זכויות חוקתיות המהוות אבני יסוד בכל חברה נאורה ומתוקנת.

מן הצד האחד, כאמור, זכותה הקנויה בדין של המבקשת, להגן על שמה הטוב מפני הכפשה והשמצה. המשך פרסום הדברים הפוגעים לכאורה בכתבה, עלול אכן לגרום לנזק מתמשך לשמה הטוב, שאינו ניתן לפיצוי כספי. מאידך, הסרת הכתבה, מהווה פגיעה בזכותם של המשיבים או מי מהם, לבטא דעתם באופן פומבי ב'כיכר העיר הוירטואלית' - רשת האינטרנט.

האיזון בין הזכויות המתנגשות הללו, עשוי להיות כזה, שמחד לא ימנע את פרסום הכתבה בכללותה, ומאידך לא יפגע במבקשת, וזאת על ידי הסרת אותם קטעים בלבד בכתבה שיש בהם התייחסות ישירה למבקשת. יהיה בכך כדי לאזן בין האינטרס של המבקשת לשמירה על שמה הטוב, מבלי שיגרם לה נזק נוסף על זה שכבר נגרם מפרסום הכתבה (ככל שיתברר כי אין אמת בדברים) ובין האינטרס של המשיבים ו/או מחברי הכתבה ו/או הדוברים בכתבה, להביע דעתם על ההליכים המשפטיים, תוצאותיהם והשלכותיהם.

שיקול נוסף הינו שיקול תום הלב. בבוא בית המשפט לשקול אם להיעתר לבקשה למתן סעד זמני, אחד השיקולים המנחים אותו הוא בחינת תום ליבם של הצדדים ועמידתם בחובה לנהוג בהגינות ובסבירות. המבחן לכך הוא אובייקטיבי ולא סובייקטיבי (ראה: רע"א 8113/00 שפר נ' תרבות לעם (1995) בע"מ, פ"ד נה(4) 433 (2001), רע"א 5072/00 איזי יוגב תעשיות בע"מ נ' מסגריית האחים אבו בע"מ פ"ד נה(2) 307 (2000)).

אינני רואה פגם בתום לבם של המבקשים, בהליכים שקדמו להגשת הבקשה. המבקשים לא השוו פעולתם, ועם פרסום הכתבה, פנו באמצעות בא כוחם למשיבים או מי מהם ובקשו להסיר לאלתר את הכתבה והתגובות לה. המשיבים התעלמו מפניית ב"כ המבקשים. לא זאת אף זאת: לטענת המבקשים, שלא נסתרה בתגובות המשיבים, מאז הוגשה התביעה ועד לעצם היום הזה, הכתבה מפורסמת באינטרנט, על כל התגובות הנדונות בבקשה, ומאז פניית ב"כ המבקשים עוד נוספו לכתבה תגובות נוספות. המשיבים לא בחרו בדרך של 'הודעה והסרה', משהובא לידיעתם כי יש בכתבה משום אמירות פוגעות העולות כדי לשון הרע כנגד המבקשת.

בתי המשפט

בשא 178590/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 61825/07

תאריך: 14/01/2008

בפני: כב' השופטת אגי זהבה- ס' נשיאה

בשוקלי את מכלול השיקולים שפורטו לעיל, באתי לכלל דעה, כי יש ליתן צו זמני המורה למשיבים – ככל שהדבר בשליטתם ו/או ביכולתם לעשות כן, להסיר מן הכתבה נשוא הבקשה, את כל אותן פסקאות המתייחסות באופן ישיר למבקשת, ואשר צוטטו לעיל, ואשר יש בהם משום פגיעה לכאורה בשמה הטוב ו/או מהווים איום ישיר או מרומז עליה.

העתירה לגילוי פרטי הגולשים – המשיבים 8

אין חולק, כי המחוקק טרם אמר את דברו בשאלה העומדת לדיון בעתירה זו, שעניינה המתח שבין חופש הביטוי המלא באינטרנט – אשר יש הרואים בו 'ככר השוק הוירטואלית' [ראה: ניבה אלקין-קורן, "המתווכים החדשים ב'כיכר השוק' הוירטואלית, ממשל ומשפט ו(2) 381] לבין זכותו של הפרט להגנה מפני הפצת לשון הרע אודותיו. השאלה אם יש לחייב את ספק שירותי האינטרנט לחשוף את פרטי הגולשים, החלה להתעורר בפסיקה בערכאות השונות, אך טרם הגיעה להכרעה בפני בית המשפט העליון.

הצורך בהסדרת החקיקה הקשורה למרחב הוירטואלי, הביא להקמת ועדה לבדיקת הבעיות המשפטיות הכרוכות במסחר אלקטרוני. בעקבות דו"ח שהוציאה הועדה, נוסח תזכיר חוק מסחר אלקטרוני, התשס"ו-2005, אשר קובע בסעיף 15:

"15. (א) לא יגלה ספק שירותי אירוח או ספק שירותי גישה כל פרט שיש בו כדי לזהות מחבר מידע, אלא אם הסכים לכך המחבר במפורש ובכתב או אם נדרש לכך לפי הוראות כל דין.

(ב) על אף האמור סעיף קטן (א), הוכח להנחת דעתו של בית המשפט, כי קיים חשש של ממש לביצועה של עוולה או עבירה, רשאי הוא להורות לספק שירותי אירוח וספק שירותי גישה, לבקשת מי שטוען כי הפצת תוכן של מידע שנמצא על שרת של הספק מהווה עוולה כלפיו או עבירה, למסור למבקש את הפרטים שברשותו שיאפשרו את זיהוי מחבר המידע.

(ג) הפרטים שיש לציין בבקשה, המסמכים שיש לצרף לה, והתנאים שבהם ייתן בית המשפט את הסעד המבוקש, ייקבעו בתקנות".

בתי המשפט

בשא 178590/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 61825/07

תאריך: 14/01/2008

בפני: כב' השופטת אגי זהבה-ס' נשיאה

לפי התזכיר, מוצע כי לבית המשפט תהיה הסמכות להורות לספק שירותי הגישה למסור את פרטיו של גולש, שפרסם מידע באמצעותו, אם קיים חשש ממשי לביצועה של עוולה או עבירה.

מדובר בשלב טרומי בלבד של החקיקה, שטרם גובשה לכדי הצעת חוק אשר אושרה על ידי הכנסת, ועל כן אין לאמור בו כל תוקף מחייב. הפסיקה שהתפתחה, גילתה פנים לכאן ולכאן למבחן שנקבע בו, לפיו בית המשפט יתערב בחופש הביטוי של הדוברים ב'ככר השוק הוירטואלית' כאשר קיים חשש ממשי שנעשה שימוש לרעה באינטרנט לביצוע עוולה או עבירה של לשון הרע.

כאמור, הפסיקה בעניין זה בתהליך התגבשות, ונמצא דעות לכאן ולכאן:

כך סברה השופטת מיכל אגמון-גונן בבש"א 4995/05 פלונית נ' **בזק בינלאומי בע"מ** (להלן – "פרשת פלונית") כי חופש הביטוי באינטרנט ייסוג רק במקרים בהם עשויה לקום אחריות פלילית בגין לשון הרע, ועל המבקש להוכיח את יסוד ה"כוונה לפגוע" בהתאם לניתוח של יסודות העבירה הפלילית של לשון הרע בע"פ 677/83 **בורוכוב נ' יפת** פ"ד לט (3) 205, שרק אז יינתן לניזוק סעד של חשיפת שמו של הגולש, ובמקרים בהם לא עשויה לקום אחריות פלילית, לא ראוי להגביל את חופש הביטוי של הגולש ולהורות על חשיפת שמו. לטעמה, המבחן שנקבע בתזכיר הינו רחב מידי.

מאידך, סבר השופט עמית בברע 850/06, 1632/07 **רמי מור נ' ידיעות אינטרנט מערכות אתר ynet מערכות הפורומים ואח'** (להלן – "פרשת רמי מור"), כי המבחן שהפעילה כב' השופטת אגמון-גונן בעניין פלונית, הינו צר מידי, והציע שורה של מבחנים, שבהתקיימם, יהיה 'דבר מה נוסף' שיאפשר לדון בחשיפת פרטי הגולשים, כמו: מידת תום הלב של המבקש, סיכויי תביעה טובים – אם הפרסום הפוגע חרג מהבעת דעה מותרת ועשוי להוות לשון הרע מבלי שלמפרסם תעמוד ההגנה של הבעת דעה, זהותו של מי שנפגע מן הפרסום, אם הינו אדם פרטי או דמות ציבורית, אם יש עניין לציבור בפרסום, עוצמתו של הביטוי הפוגע, משך הפרסום, טיבו של האתר בו פורסם הביטוי הפוגע, המשקל שקורא סביר יתן לפרסום הפוגע, ותועלת שתצמח מחשיפת פרטי הגולש לעומת הנזק שעלול להיגרם מן החשיפה.

בתי המשפט

בשא 178590/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 61825/07

תאריך: 14/01/2008

בפני: כב' השופטת אגי זהבה-ס' נשיאה

בעקבות החלטתו של השופט עמית בפרשת רמי מור, רככה מעט השופטת אגמון-גונן את עמדתה בהפ (ת"א) 541/07 עו"ד יעקב סבו נ' ידיעות אינטרנט (שותפות רשומה), בקבעה: "יש להקל בחשיפת זהות הגולשים, כאשר מדובר בעבירה פלילית, ולקבוע מבחנים לחשיפה בכל הנוגע לעולות. יתכן כי לעניין עולות אזרחיות יש לקבוע פרוצדורות שעל המבקש גילוי יהיה לעמוד בהן, כפי שקבע השופט עמית בפרשת רמי מור".

עם זאת, כל עוד החקיקה לא קובעת אחרת, מחזיקה השופטת אגמון-גונן בדעתה כי למעט מקרים חריגים וקיצוניים בהם העולה האזרחית מקימה עבירה פלילית לכאורה על פי חוק איסור לשון הרע, אין מקום להורות על חשיפת פרטי הגולש, וגם אז על המבקש להראות כי ניסה לפנות לגולש באותו אתר או פורום, להודיע לו על רצונו להגיד נגדו תביעה, ולבקש ממנו לחשוף את זהותו.

בין שתי המגמות שתוארו לעיל, המגמה המחמירה שמשתקפת מפסיקתה של השופטת מיכל אגמון-גונן לבין המגמה המקילה יותר של השופט עמית, דעתי נוטה לטובת הגישה המחמירה, לפיה רק בהתקיים יסוד ה'כוונה לפגוע' יתאפשר גילוי זהותו של מוסר המידע.

במאמר מוסגר אציין, כי אין בכך כל סתירה להחלטתי בעניין בשא 173154/07 פריסקו אורן נ' שידורי קשת בע"מ, שם התרתי חשיפת כתובות ה-IP של ציבור גולשים שכתבו תגובות לטור שפרסם המבקש באתר המשיבה. החלטתי שם ניתנה בהסכמה שבשתיקה מצד המשיבה, שהשאירה ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט, אך ללא ספק, מהתגובות שאת חשיפת כותביהם ביקש המבקש, שכללו התייחסות משפילה ומבזה כלפי המבקש ובת זוגו, לרבות בנושאים הקשורים לצנעת הפרט, עלתה באופן ברור ה"כוונה לפגוע".

בחנתי את התגובות עליהם מצביעים המבקשים בבקשתם ולא שוכנעתי כי עולה מהם חשש ממשי לקיומה של כוונה לפגוע במבקשים ועל כן לא מתקיימים בהם היסודות של עבירת לשון הרע. מרבית התגובות אינן אלא הבעת דעה גרידא על דרך התנהלותה של המבקשת כגזברית (למשל: תגובה 47: "...ראיתי איך נאהדה מתייחסת לאנשים...") או תגובה 48: "מספיק נאהדה עם כל הנזק שעשית תלכי הביתה למטבח, זה מקומך") או תגובות לתגובות קודמות שפורסמו באתר, וזאת למעט התגובה שמספרה 26 שכותרתה "זהאר לזאהר אחים" והיא אומרת כך: "חבר'ה, זאהר בסאם (מופיע ברשימה בף 1). זאהר בס... הוא אחיה של הגזברית. נאהן (זאהר) מנסור.

בתי המשפט

בשא 178590/07

בית משפט השלום תל אביב-יפו

א 61825/07

תאריך: 14/01/2008

בפני: כב' השופטת אגי זהבה-ס' נשיאה

מעיין על מה חייבת העירייה למר זאהר בס... ולמה הוא ויתר רק על 5%, מה הגזברית לא הצליחה לשכנע את אחיה? נראה שהכסף הזה בנוסף (בטוח) לאחרים שברשימה זה כסף פיקטיבי וכל החובות המדומים לחבורה המקורבת לגזברית נועדה שהגזברית תבצע שוד לאור יום לעצמה. מה מסביר את העובדה שלפני כשנה הגזברית ביצעה שיפוץ בביתה בסכום של מעל חצי מליון שקל, כשבעלה וחמה טובעים בחובות וחייבים מליונים לשוק האפור? חבר'ה יש לנו שודדת מקצועית".

דברים אלו חרגו מהבעת דעה גרידא. ללא ספק, עולה מהם כוונה זדונית לפגוע במבקשת, בכך שהכותב מייחס לה שוד הקופה הציבורית, והעדפה קרובי משפחה. הכוונה לפגוע עולה מתוכן הפרסום עצמו, ודי בכך כדי לבסס דרישת היסוד הנפשי הנדרש לעבירה לשון הרע [רע"פ 9818/01 ביטון נ' סולטן תקדין עליון 2005(1) 4187].

לפיכך, יינתן צו המופנה למשיבים, לחשוף את פרטי זהותו וכתובת ה-IP של מוסר תגובה מס' 26 לכתבה, וזאת תוך 30 יום. הבקשה לחשיפת פרטי יתר כותבי התגובות, כמפורט בבקשה – נדחית.

המזכירות תשלח לצדדים עותק מן ההחלטה.

ניתנה היום, ז' בשבט, תשס"ח (14 בינואר 2008), בהעדר הצדדים.

זהבה אגי, שופטת
ס. נשיאה